

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 2 Ročník IV. únor '98

Motto: Duchu svatý, naplň znovu ohněm letničním a svými svatými dary celou církev, aby byla novým Božím lidem stále větší tichostí a svatostí.

Josef Zvěřina

Jak začít rok Ducha svatého? Proč je třeba dnes tak naléhavě hovořit o tom, co se zdá tak zřejmé a co vyznáváme ve Vyznání víry? Co nám brání nechat se Duchem svatým vést, nechat Jím naplnit naše srdce i mysl?

Cestu nám ukazuje sv. Pavel ve Velepísni Lásky.

Ve své lásce nás Pán stvořil a poslal na svět svého Syna, který nás na kříži vykoupil, ze své Lásky nám poslal i svého Ducha, aby nás vedl, sílil a oživoval.

Láska otvírá v našich srdcích brány Duchu sv. a kde je Láska, tam bude i Duch. Svatý Pavel byl zajisté mužem Ducha jako málokdo jiný. Své vyznání, svou Velepíseň však věnoval Lásce. Věděl proč.

JJO

EVANGELIZACE

Spravedlnost a mír (nad poselstvím Jana Pavla II. ke Dni míru 1998)

Hlas, který zazněl 1. ledna z náměstí sv. Petra, nás volá k míru. K míru pro všechny. K míru, který není milostivým gestem vítězů k poraženým, který není jen napjatou rovnováhou zbraní a armád. Co je tedy tento mír, který hledáme, kde jej máme nalézat v dnešním světě plném válek a konfliktů, nespravedlnosti a diskriminace, ve světě postaveném na sobectví, bránícím svůj dosažený blahobyt, a to třeba i na účet druhých? "Spravedlnost jde ruku v ruce s mírem a je s ním spjata trvalým dynamickým vztahem. Spravedlnost a mír mají na zřeteli dobro každého člověka i všech lidí, a proto vyžadují řád a pravdivost. Je-li ohrožen jeden člen této dvojice, zakolísají oba dva; když je porušena spravedlnost, je dán v sázku i mír". Tato slova Jana Pavla plně vystihují nebezpečí, které hrozí v jednostranném chápání míru v dnešním světě. A Jan Pavel pokračuje: "Tato spravedlnost a mír nejsou přitom abstraktními pojmy či nedosažitelnými ideály. Jsou to hodnoty, vrozené každému lidskému srdci jako společné dědictví a bohatství. Jednotlivci, rodiny, společenství i národy - ti všichni jsou povoláni k životu ve spravedlnosti a k úsilí o mír. Této povinnosti se nemůže nikdo zprostit." Nemůže být pravého míru ve světě, kde nejsou tyto hodnoty ve vzájemné harmonii či alespoň rovnováze. Kolik je dnes lidí a národů, jedněmi vyháněných a druhými odmítaných, lidí, trestaných za svou chudobu a bezvýchodnost své životní situace! Hlásat těmto lidem mír bez naděje na spravedlivé řešení jejich situace by bylo zbytečné. Mír se musí zakládat na přiznání důstojnosti každému člověku, každé lidské bytosti. Vědomí, že i ten nejmenší z bratří je hoden stejné úcty, neboť v Božích očích nemá o nic menší cenu než kdokoli jiný, ty nebo já.

Jedním ze základních rysů našeho přesvědčení, které vychází ze samotného smyslu Evangelia, je solidarita, společnost založená na soucitu a pomoci trpícím. K našemu životu a jednání v duchu Jeho spravedlnosti je třeba tohoto sdílení v Lásce. Ti, kdo se po této cestě vydávají, zakoušejí opravdovou spravedlnost, pokoj a radost od Ducha svatého, okoušejí ovoce skutečného míru. Ti, kdo trpí, potřebují totiž naši pomoc právě teď, v tuto chvíli. Tento rok, druhý rok příprav na Velké jubileum roku 2000, je věnován Duchu svatému. Duch naděje nepřestává pracovat ve světě. "Je přítomen v nezištné službě těch, kdo pracují po boku lidí na okraji společnosti a trpících, těch, kdo přijímají přistěhovalce a uprchlíky, těch, kdo odvážně odmítají zavrhnout člověka nebo celou skupinu lidí z etnických, kulturních nebo náboženských motivů; a zejména těch, kdo ušlechtilé, s trpělivostí a vytrvalostí nepřestávají podporovat mír a smíření mezi těmi, kdo byli kdysi protivníky a nepřáteli. Ano, jsou to další znamení naděje, která nás povzbuzují k hledání spravedlnosti vedoucí k míru".

Každý z nás má příležitost. Ti, kteří vládnou, i ti, kteří oplývají hmotnými statky, mohou v Jeho síle vykonat mnoho. Ale i my, každý z nás, máme možnost v síle tohoto Ducha svým dílem přispět skutky zdánlivě drobnými, neboť jejich cena se neměří velikostí, ale mírou lásky a upřímnosti. Tak, aby se Kristův pokoj a spravedlnost staly darem opravdu pro každého.

Z FARNOSTI

Pozvánka - na čtvrtek 26. března v 19.00 hod máme objednáno 30 vstupenek po 100,- Kč na divadelní představení "Terezka" (životopis sv Terezie z Lisieux) do divadla Komédie. Kdo máte zájem, můžete si lístek koupit vždy v neděli po dětské mši sv. ve farním klubu u pana Vašků.

Plavání

Pro děti - milovníky vody - jsme dostali radostnou zprávu. Každou první neděli v měsíci je možnost jít plavat do bazénu v YMCA vždy od 14.00-15.00 hodin. Místo i čas setkání i návratu bude vždy oznámeno ve vývěsce a na dětské mši sv. Zatím se můžete těšit zase na začátek příštího měsíce. *bratr Didak a bratr Filip*

Svatopluk Karásek ve farním klubu (15. ledna 1998)

„Kdybysme sečetli statečný činy všech nás, co tady sedíme, tak by z toho byl možná jeden malej Eliáš.“ *Svát'a Karásek*

Ve farním klubu bylo ten večer vyprodáno. První "ekumenická" akce na „sněžné“ půdě se vyznačovala veselou atmosférou a bezproblémovou komunikací. O to všechno se postaral Svát'a Karásek, dnes již jedna z nejvýraznějších osobností křesťanského života v Praze. Beseda měla formu povídání přerušovaného písničkami. Takže jsme mohli slyšet Havaj, Ve Vídni žehnají volům i Ženský jsou fajn.

Přímo bouře smíchu vyvolaly "veselé příhody z natáčení". Dozvěděli jsme se například, co vlastně znamená v nářečí našich krajanů ve Švýcarsku "trdlo" nebo "blbec", jak si lze zpříjemnit dlouhou cestu vlakem a jak se i modlitba dá přepísknout.

V tuhle chvíli začnou možná ti, kteří besedu proměškali, kroutit hlavou - co je to vlastně za duchovního?! Ne, Svát'a Karásek opravdu není pochmurný kazatel s fanatickým výrazem. Svoji víru vždycky uměl předávat ostatním tak, aby ji mohli co nejpříměji prožít a přijmout, ať už to bylo v dobách počátků undergroundu nebo v emigraci. Stejně je tomu i dnes, kdy pravá svoboda je mnoha lidem stejně vzdálená jako za časů totality. I dnes si "zabydlení ve víře" zatlukají dveře před "průchozími"...

Jednu písničku nám Svát'a Karásek nezahrál, a možná zrovna tu nejslavnější. Nedá se proto skončit jinak než tou jednoduchou výzvou: Řekni ďáblu ne ! *FMO*

Připravuje se bratrská návštěva v evangelické farnosti u Salvátora, kterou spravuje farář Svatopluk Karásek. Termín bude včas oznámen. *pozn. redakce*

Plenární sněm - přednáška s diskusí /Farní klub 21. 1. 1998/

Je nadějně, že přednáška na toto téma přilákala do farního klubu až nečekané množství zájemců. Už podruhé bylo v lednu "vyprodáno" (poprvé na Svátu Karáska o týden dříve), a z toho vyplývá radostné zjištění, že i plenární sněm katolické církve je pro mnohé atraktivní nabídkou - nebo-li, jinak řečeno - je o něj zájem.

Co jsme se přišli dozvědět? Jak sám v úvodu řekl, přišel otec ThDr. Miloš Raban mezi nás proto, aby především odpovídal na naše otázky - s přednáškou prý sám ani příliš nepočítal. Jeho úvodní slovo však jasně naznačilo, že v problematice sněmu je bezpochyby mužem na svém místě - nakonec se z úvodu vyvinula velmi hutná a přitom naprosto přehledná a srozumitelná, téměř hodinová přednáška. (Troufám si tvrdit, že nikdo nelitoval!)

Už sama historie sněmů naznačuje, jaký význam jim církev přikládá. Za historicky první lze považovat sněm apoštolů v Jeruzalémě po Nanebevstoupení Páně a po Soslání Ducha svatého. Tenkrát se poprvé apoštolové setkali s problémem, jakým způsobem hlásat Radostnou zvěst i za hranicemi Izraele - mezi pohany.

Podobné zlomové situace byly v církvi častěji a vždy se je snažil vyřešit následně svolaný sněm. Každý sněm vždy odrážel stav církve v daném období a řešil problémy s tím spojené (např. nicejský koncil se vyrovnával se skutečností, že se křesťanství stalo státním náboženstvím, kostnický sněm zase odrážel situaci období velké krize v církvi apod.)

Druhý vatikánský koncil (tzv. ekumenický) se stal pro celou církev významným příkladem působení Ducha svatého. Přípravy na koncil byly zcela jiné, než jaký byl jeho průběh a závěry - zvrát nastal tím, že kardinálové odmítli schéma koncilu a vše, co následovalo, se tak stalo dílem Božím. Tento koncil, na nějž bylo pozváno mnoho poradců z řad teologů i laiků, prohlásil sněmy za úctyhodné církevní instituce a vyslovil přání scházet se na regionální úrovni, a to jen tehdy, bude-li k tomu důvod. Za takový důvod považuje církev pokles či vzrůst víry, konsolidaci mravů a potřebu jednotné pastorace.

V pozdějších sněmech, ať už to byl holandský či německý sněm, byly znatelné stopy frustrace a nepochopení synodality. Tyto sněmy se více podobaly sjezdům či sletům. Přestože určitá sebereflexe byla zřejmá a pro církev nepochybně přínosná, závazná jednotná směrnice nebyla na těchto sněmech stanovena.

Náš nadcházející český sněm byl slavnostně vyhlášen v roce 1997, o jeho potřebě však ještě Československá biskupská konference rozhodla již v roce 1991, tedy necelé dva roky od pádu totalitního režimu. Byl zvolen jako sněm

plenární, to znamená, že počítá se zapojením všech věřících z řad katolické církve, a to na jakémkoliv stupni jejího hierarchického členění. Jeho závěry budou mít platnost v celé církvi. Samotný sněm lze rozdělit na tři fáze:

1. - formační fáze - byla zahájena biskupským dekretem (zde je zapotřebí ještě dokončit konečné personální obsazení)

2. - přípravná fáze - ta probíhá právě nyní, předpokládá vznik a činnost sněmovních kroužků, jejichž výstupy se bude zabývat příslušná synodní komise. Ta se také bude podílet na tvorbě finálních otázek -předloh, které se budou diskutovat na sněmu. Až budou otázky vyčerpány a plán příprav bude naplněn, rozhodne ČBK o zahájení poslední fáze...viz dále

3. - sněmovní fáze - datum zahájení této části sněmu není přesně stanoveno - pro církev by nebylo dobré ani užitečné přípravnou fází příliš uspěchat - počítá se však s datem někdy po r. 2000

Souběžně s naším sněmem vyhlásil papež Jan Pavel II. tříleté přípravy na nadcházející milostné Léto Páně v roce 2000 s cílem ne menším, než jakým je sjednocení církve - t.j. všech křesťanů. K tomu je zapotřebí uznat a zreflektovat chyby, které se v církvi staly, na celá tisíciletí dozadu, jakkoliv by to mělo být obtížné a bolestné.

Vzhledem k tomu, že sněmovní proces započal také v některých dalších postkomunistických zemích (Polsko, Maďarsko, Slovinsko, Ukrajina) - zdá se, že potřeba jednoty církve neustále sílí a stává se pro celou církev otázkou číslo jedna.

Diskuse, která následovala po úvodní přednášce, dala za pravdu otci Paschalovi, který našeho hosta uvítal slovy "Přišel jste ukojit naši žízeň". Otázek bylo skutečně mnoho a diskuse se nečekaně protáhla. Je potěšitelné, můžeme-li konstatovat, že snad konečně nadchází čas zlomu, a i u nás si začínáme uvědomovat význam aktivního apoštolátu laiků, k němuž jsme všichni vyzýváni závěry 2. vatikánského koncilu.

V příštím čísle Sněženky se budeme zabývat jednotlivými body diskuse s P. Milošem Rabanem.

Zapsala a připravila H. Outratová

Jedním z cílů sněmu je uskutečnění závěrů Druhého vatikánského koncilu v životě církve v naší zemi. Abychom se mohli aktivně zapojit do sněmovního dění, je nutné, abychom se s koncilními dokumenty seznámili. Proto s přípravou začneme hned. Myslíme si, že by bylo užitečné mít možnost se nad těmito dokumenty zamýšlet i v naší farnosti.

Doporučená literatura P. Milošem Rabanem:

1) *Otto Hermann Pesch: Druhý vatikánský koncil 1962-1965 (Příprava, průběh, odkaz), vydal „Vyšehrad“*

2) *Dokumenty Druhého vatikánského koncilu , vydal „Zvon“ (knihu si lze zapůjčit i ve farní knihovně)*

3) *Katechismus katolické církve , vydal Zvon 1995*

pozn. red.

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Otázky k zamyšlení.

V minulém čísle Sněženky jsme uvedli anketu obsahující 7 otázek. Z tak početné farnosti jsme obdrželi jednu jedinou odpověď. Text tedy uveřejníme v plném znění. Můžeme se nad otázkami zamyslet i nyní s odstupem času.

Odpovědi na „Otázky k zamyšlení“ ze Sněženky farní č. 1/1998

1. Formálně je naše republika nepochybně demokratickou zemí, v praxi v oblasti etiky se projevuje dědictví materialistického světového názoru, který byl v této zemi po dlouhá léta vlády KSČ oficiální ideologií. Vstupu do EU a NATO by však tato skutečnost neměla zabránit.

2. K politice nepochybně patří kultivovaná a inteligentní domluva. Pokud neexistuje, je samozřejmé, že tato skutečnost vadí.

3. Václav Klaus se mi jeví jako typ člověka, kterého popisuje J. J. Outrata ve svém článku o „Způsobu vlády“ ve třetím odstavci. Navíc i věcná opatření v jím prováděném obsahu ekonomické reformy byla namnoze chybná. Pokud se týká jeho vztahu k uspořádání státu a církve v této republice, slyšel jsem z vatikánského rozhlasu o konstatování biskupa Škarvady, že ministr Tigríd osmkrát předal předsedovi vlády V. Klausovi návrhy na řešení této otázky a vždy mu je V. Klaus vrátil.

4. Ve svých programových prohlášeních se KDU-ČSL snaží naplnit požadavky na stranu západoevropského křesťanského-demokratického typu. Její členská základna není ovšem v praxi stejnorodá.

5. Nedostatečně se v praxi uplatňují zásady Druhého vatikánského koncilu a církev tak neuplatňuje dosti účinná opatření k evangelizaci.

6. Církev je oprávněna požadovat to, co jí bylo komunistickým režimem odňato za účelem zajištění financování svých společensky prospěšných aktivit.

7. Pád komunismu znamenal zrušení režimu oficiálně se hlásícího k ateismu a proto jeho odstranění bylo a je nutno oslavovat.

SVĚT KOLEM NÁS

Slovo o Václavu Havlovi

Václav Havel byl podruhé za sebou zvolen prezidentem České republiky. Samozřejmost? Že stejně nebyla jiná možnost? V příjemných tlachanicích o hvízdající paní Dagmar a sládkovském pokřikování se, zdá se mi, trochu ztratilo to nejdůležitější: hlavou našeho státu bude (věrme) po dalších pět let člověk, který byl v těch dosavadních osmi, jeho duchovním středem i motorem.

"Nevím, zda vím, co je to zázrak" - těmito slovy přivítal Václav Havel na ruzyňském letišti Jana Pavla II. při jeho první návštěvě ve svobodném Československu, 21. dubna roku 1990. Havel svou víru nikdy nepotřeboval odívat do toho či onoho ornátu, jejím základem byla a je hluboká úcta k tajemství, zázraku, tomu, co nás přesahuje. A především otevřenost, otevírající nám oči pro znamení všude kolem nás.

"Na počátku všeho je slovo. Je to zázrak, kterému vděčíme za to, že jsme lidmi." Václav Havel dokázal vždy napojit problémy přítomnosti na hluboké tradice naší, křesťanské kultury. Humanismus bez pevného duchovního základu je palác na písku - při nárazu se prostě rozsype. Pokud však spojí integritu jedince, věrného vždy hlasu svému svědomí, s pokladem myšlení a víry, skrytým v naší tradici, buduje na skále.

Václav Havel provokuje asi nejvíce tím, že se vůbec nesnaží být tím, čím by ho mnozí nejraději měli - jakýmsi nadčlověkem, zbaveným obyčejných lidských potřeb a slabostí. Jenže právě tím nikdy nebyl a nebude. Václav Havel je "jen" člověk, který dokáže číst znamení doby, vládne jazykem tak, aby je mohl předat ostatním a má odvahu postavit se za svá slova svým životem.

FMO

*Doporučujeme číst měsíčník **Arcidiecézní zpravodaj**, který odráží současný život farností v pražské diecézi, nabízí různé možnosti duchovních aktivit ve farnostech, mnohé o sněmu, o přípravě na nové tisíciletí,... Vychází vždy na začátku měsíce a cena je pouze 3,-Kč. Každý bychom siměli těchto pár stránek přečíst a zamyslet se, co znamenají právě pro mě.*

*Kontaktní adresy redakce: Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 22212155
Farní úřad ř.k., Jungmannovo nám 18, Praha 1*

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,
18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

Každý Čt v 17:00 mše sv. nejen pro mládež v kapli sv. Jana

Každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

V postní době každý pátek a neděli v 17:15 křížová cesta

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Únor 1998

1. 2.	Ne	14:00	Shromáždění SFŘ	
2. 2.	Po		Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	
3. 2.	Út		Památka sv. Blažeje	
		16:30	Setkání farnosti	-farní klub
5. 2.	Čt	16:00	Koncert: Ave Maria	- kaple sv. Michala
10. 2.	Út	16:00	Koncert: Ave Maria	- kaple sv. Michala
		17:00	Setkání výtvarníků - mše svatá	- kaple sv. Jana
11. 2.	St		Světový den nemocných	
15. 2.	Ne	9:00	Výroční připomínka 14 umučených bratří
koncelebruje apoštolský nuncius Giovanni Coppa	
		10:15	Mše svatá pro děti a rodiče v kapli sv. Jana	
25. 2.	St		Popeleční středa - začátek doby postní , postní den	
28. 2.	So	9:00	Rekolekce manželů - pro přihlášené-24942236	-farní klub
3. 3.	Út	16:30	Setkání farnosti	-farní klub

Prohlídka kláštera

V neděli 19. dubna pořádáme jednu z návštěv klášterů. Tentokrát se jedná o mimopražský klášter Doksany. „Střední“ a „starší“ generace pojede autobusem v neděli ráno. V Doksanech nás již budou očekávat „mladší“ s bratrem Paschalem. Oslavíme společně v klášterním kostele zasvěceném Narození Panny Marie nedělní mši svatou. Podrobnější informace v březnovém čísle Sněžanky. *Srdečně zvou manželé Vašků*

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 2,00 Kč.

Dobrovolné příspěvky vhadzujte laskavě do pokladničky v kostele.